

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

Ἀπὸ τῆς 14ης Ἀυγούστου ἤρξατο ἡ ἀποστράτευσις. Διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος ἀπελύθησαν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ πᾶσαι αἱ ἡλικίαι τῶν ἔθνοφρουρῶν, οἵτινες ἤρχισαν νὰ καταφθάνουσιν εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν πλήρεις χαρᾶς, διότι ἐπαναβλέπουσι τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν, τοὺς γονεῖς, τὰς συζύγους, τὰ τέκνα, τοὺς ἀδελφοὺς, τοὺς φίλους, τοὺς συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ γεμάτοι ἀγαλλιᾶσεως καὶ ὑπερηφανείας, ὅτι ἐπολέμησαν παρὰ τὸ πλευρὸν τοιοῦτου ἥρωος στρατηλάτου, τοῦ θριαμβευτοῦ Βασιλέως μας Κωνσταντίνου, πρὸς ἀπελευθέρωσιν δούλων ἀδελφῶν, μεγαλύναντες τὴν Ἑλλάδα, ἀνυψώσαντες τὸ γόητρον τῆς Πατρίδος, τιμήσαντες τὸ ὄνομα τῆς Φυλῆς.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς ἐπιστρέφοντας ἀνδρείους τῆς Πατρίδος μαχητᾶς. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὰ παλληκάρια, τὰ ὅποια, ἀψηφόντα τὸν θάνατον καὶ τοὺς ἐν γένει κινδύνους τοῦ πολέμου, τὰς περιπετείας, τοὺς πόνους καὶ τὰς στερήσεις, ἐσκόρπισαν τὴν χαρὰν, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνάστασιν εἰς τοὺς ἐθνικῶς νεκροὺς ἀδελφοὺς τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Τουρκίας. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς πραγματοποιήσαντας τὰ ὄνειρα καὶ τοὺς πόθους καὶ τὰς προσδοκίας τῆς Μεγάλης Ἰδέας διὰ τῆς κατατροπώσεως τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βουλγάρων, τῶν δύο τούτων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἦτο καιρὸς, ἀφοῦ εὕρισκόμεθα ἤδη ἀπὸ πολλοῦ ἐν εἰρήνῃ καὶ μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ μετὰ τῆς Βουλγαρίας, νὰ γίνῃ ἡ ἀποστράτευσις τῶν ἀγωνισθέντων ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, ἵνα ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν οἰκείων αὐτῶν καὶ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης διὰ τῆς προσωπικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐργασίας ἐνὸς ἐκάστου πρὸς εὐημερίαν τοῦ ἀτόμου καὶ ἀνάπτυξιν τῆς κοινωνίας, ἢ πρόσδος τῆς ὁποίας δεόν ν' ἀκολουθῆ τὴν πρόοδον τῆς Χώρας ἐν παντὶ καὶ πάντοτε.

Οἱ ἀπολυόμενοι ἑλληνοπαῖδες, ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν, ὅπως ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸν βίον τῆς εἰρήνης καὶ εἰς τὴν μέριμναν τῆς περισυλλογῆς τῶν ποικίλων αὐτῶν συμφερόντων καὶ ὑποθέσεων, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ καυχῆθωσιν ὅτι ἐξεπλήρωσαν πλήρως τὸ καθήκον αὐτῶν πρὸς τὴν Πατρίδα, προσδραμόντες φιλοτίμως εἰς τὴν φωνὴν αὐτῆς καὶ ἐνθουσιωδῶς ὑπηρετήσαντες ταύτην. Καὶ πρέπει νὰ τονισθῆ ἐνταῦθα, ὅτι πάντες οἱ ἐπίστρατοι, οἱ κληρωτοὶ, οἱ ἐφεδροὶ καὶ οἱ ἔθνοφρουροὶ, ἀνεξαρτήτως τάξεως, ἔδειξαν θαυμαστὴν φιλοτιμίαν καὶ ἀτακέρησιν, ἀξίαν νὰ δοξασθῆ αὐτοὺς καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἀσφαλῆ γνώμην, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπέτελεσε θαύματα ἀνδρείας, διότι ἔχει μὲν μόρφωσιν, πειθαρχίαν

καὶ βαθυτάτην ἀντίληψιν τῆς ἀποστολῆς του, πλεονεκτήματα, ἅτινα ἀνεγνώρισεν οὐ μόνον σύμπας ὁ στρατιωτικὸς κόσμος τῆς Ἑυρώπης, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀυτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Γουλιέλμος ὁ Β', ὅστις θεωρεῖται καὶ εἶνε στρατιωτικὴ ἀθθεντία.

Εἰς τοὺς ἐπανερχομένους γενναίους τῆς Πατρίδος μαχητᾶς, τοὺς ἔθνοφρουροὺς, καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας μετ' ὀλίγον νὰ ἐπανέλθωσιν ἐφεδρῶς, τοὺς ὑποστάντας ἐπὶ ἔτος σχεδὸν τὰ πάνδεινα μᾶς τόσον τρομερᾶς καὶ τοσοῦτον αἱματηρᾶς καὶ μυριονέκρου ἐκτρατείας, ἀρμόζει ἡ ἐγκαρδιωτέρα δεξιῶσις. Ἡ δρᾶσις αὐτῶν ἡ πολεμικὴ ὑπῆρξε καθ' ὑπερβολὴν ἐργώδης, οἱ δὲ ἀγῶνες αὐτῶν συνεχεῖς καὶ ἀδιάκοποι, ἡ πορεία ἐπίπνοος καὶ ἐπίμονος, τέλος αἱ νίκαι θριαμβευτικαὶ καὶ τὸ ἔργον μέγα. Ἄς ὑποδεχθῶμεν λοιπὸν αὐτοὺς μετ' ἐκδηλώσεων χαρᾶς θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης. Χαρᾶς, διότι ἐπαναβλέπομεν αὐτοὺς κατόπιν τόσοῦ χρόνου καὶ τόσων συγκινήσεων καὶ τρόμου περὶ τῆς τύχης αὐτῶν, πολεμησάντων εἰς μάχας μεγάλας, ἄς ἐθαύμασεν ὅλος ὁ κόσμος. Θαυμασμοῦ, διότι ἐντὸς τοσοῦτον ὀλίγου χρόνου συνέτριψαν τὸ Κοράνιον καὶ τὸν Σλαυισμόν. Εὐγνωμοσύνης, διότι ἐμεγάλωσαν τὴν Ἑλλάδα, ἐδόξασαν τὸ ἔθνος καὶ ἀνύψωσαν τὸ γόητρον τῆς Πατρίδος. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὰ γενναῖα τέκνα τοῦ Ἑλληνισμοῦ! Καλῶς ἤλθατε, ἀνδρείοι τῆς Πατρίδος μαχηταί! Ἡ Φυλὴ καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ σᾶς εὐγνωμονοῦν αἰωνίως!

Καὶ ἤδη ἄς στρέψωμεν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν εἰς ἐκεῖνους, οἵτινες—φεῦ!—δὲν θὰ ἐπιστρέψωσιν. Ἄς ἐνθυμηθῶμεν τοὺς ἥρωας τῆς Πατρίδος, τὰ θύματα τοῦ πολέμου, οἱ ὅποιοι ἔδωκαν τὸ αἷμα καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν διὰ νὰ γίνῃ Μεγάλῃ ἡ Ἑλλάς, διὰ νὰ δοξασθῆ ἡ Πατρίς, διὰ νὰ ἐλευθερωθῶν οἱ δούλοι ἀδελφοὶ ἐκ τῆς Τουρκικῆς δουλείας καὶ τοῦ Βουλγαρικῆς ζυγοῦ. Ἐπὶ τοῦ τάφου σας, ἥρωας τῆς Πατρίδος, καταθέτομεν τὸν νοητὸν τῆς εὐγνωμοσύνης, τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τοῦ σεβασμοῦ στέφανον. Ραῖνομεν τὸν ἄγνωστον τάφον σας μὲ τὰ θερμότερα τῶν δακρῶν, ἀναφωνοῦντες μετὰ ὑπερηφανείας:

Αἰωνία σας ἡ μνήμη!

~~~~~

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Ἔνα ὄραϊον ὄνειρον εἶδα χθὲς, τὸ ὅποιον σπεύδω νὰ κάμω γνωστὸν εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας μου. Τώρα ποῦ παρήλθεν ὁ πολεμικὸς σάλος, δὲν εἶνε κακὴ ἡ ἰδέα τῆς ἐκδόσεως τῶν ὄνειρων πρὸς τέρψιν τοῦ κοινοῦ, τοῦ ἐκνευρωθέντος διὰ τῶν περιπετειῶν καὶ τῶν συγκινήσεων δύο αἱματηρῶν καὶ μυριονέκρων πολέμων. Ἄν ἡ ἀρχὴ αὕτη δὲν εἶνε καλὴ, δὲν

πταίω ἐγώ. Πρῶτοι οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι Ἀθηναίων, ἄνδρες εὐγενεῖς καὶ ἀξιοπρεπεῖς, ἤρχισαν χειρῶν ἀδίκων, ἐκδέσαντες διὰ τοῦ τύπου—ἄνδρὸς καὶ τούτου εὐγενοῦς καὶ ἀξιοπρεποῦς καθ' ὅλα—ὄραϊον ὄνειρον, τὸ ὅποιον εἶδον οἱ κύριοι οὔτοι ὄμοῦ, παρόντος καὶ τρίτου προσώπου, τοῦ κ. Βενιζέλου, καὶ τὸ ὅποιον ὄνειρον συνεκίνησε βαθύτατα τὰ πλήθη τῶν ἐφημεριδοφάγων τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος.

Λοιπὸν, κοιμώμενος τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς, εὐρέθην εἰς τὴν γωνίαν τοῦ καφεείου τοῦ κ. Νικ. Ρούσου, καὶ, κατὰ συνήθειαν παλαιοτάτην, ἀνέγνωσα τὰ ἐπὶ τῆς πινακίδος τῶν τοιχοκολλήσεων ἐντυπα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρχε καὶ τὸ ἐπόμενον ἀγγελτήριο κηδείας:

Κ η δ ε ι α

Τὸ προσφιλέστατον καὶ ἀγαπητότατον ἡμῶν τέκνον **Παράρημα** κηδεύομεν σήμερον. Ὅθεν παρακαλοῦμεν κλπ. Οἱ γονεῖς «Ἐρμῆς», «Καθημερινή», «Παλιγγενεσία», «Ἐρμούπολις», «Βῆμα».

Ἀπέθανε λοιπὸν τὸ Παράρημα!

Δύο πόλεμοι, συνεχεῖς καὶ αἱματηροὶ, ὃ ἀγαπητὸν Παράρημα, σὲ ἐγέννησαν, σὲ ἐγαλούχησαν, σὲ ἐμεγάλωσαν, σὲ ἠδωσαν, καὶ τέλος σὲ κατέστησαν ἰσχυρὸν καὶ σὲ ἀνεβίβασαν εἰς τὸ ἕψος τῆς δόξης, ἡμῖς παρ' ἡμῶν κατέστη προσιτὴ εἰς πάντας! Ἦσο φίλος ἀπάντων. Τέλειος δὲ δημοκράτης, ἐποίησας τὰς συναστροφὰς σου μετὰ πτωχῶν καὶ πλουσίων, ἀγαπημάτων καὶ σοφῶν, μεγάλων καὶ μικρῶν, ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν. Ἐφώτισες πολλοὺς, ἀλλὰ καὶ ἐσορᾶσθες περισσοτέρους. Τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος, τὸ σοβαρὸν καὶ ἡ ἐπιπολαιότης εἰς τὸ πρόγραμμά σου κατέχον τὴν αὐτὴν θέσιν. Ἡ ἀρχὴ σου ἦτο νὰ μὴν ἔχῃς καμμίαν ἀρχήν. Κατώρθωσες νὰ εἶσαι συγχρόνως μισητὸν καὶ ἀγαπητὸν εἰς ὅλους. Ἦσο ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος πάσης συζητήσεως. Ἐσοκόρηξες τὴν χαρὰν διὰ νὰ προκαλέσῃς μετ' ὀλίγον τὰ δάκρυα. Εἶχες πολλοὺς θαυμαστάς, ἀλλὰ κατέστησας καὶ λεγεῶνας θυμάτων. Ἦσο τέλος ἱερουργίας εἰς τὴν περιφημίαν ταύτην ἐποχὴν τῆς εἰδωλαλατρίας, χειροτονῶν πατριώτας καὶ ἐν γένει ἄνδρας ἐθνικοὺς ὅλους ἀφιλοκερδῶς καὶ ἀκουράστως. . . . .

Ἴδου ἐν ὀλίγοις ἡ νεκρολογία, τὸ ἔργον καὶ ἡ δρᾶσις τοῦ ἀφ' ἡμῶν ἀπελθόντος ἀληθομονή-
του καὶ πολυκλαύτου Παραρητήματος.

Φεῦ, προσβλήθην ἐπὶ τόσου θανατηφόρου, ἀστραπηδὸν ἐκ Βουκουρεστίου μεταδοθείσης, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιέξῃ εἰς τὴν ὁρμὴν καὶ τὴν ταχύτητα τοῦ χρόνου καὶ τῶν γεγονότων. Εἰς μάτην ἀπέβησαν τῶν οἰκείων αἱ φρονίδες καὶ αἱ περιποιήσεις, εἰς μάτην τῶν λατρῶν αἱ μέριμναι καὶ τῆς ἐπιστήμης τὰ μέσα, τὸ μοιραῖον τέλος ἐπῆλθε, τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου ἐπέτελεσε τὸ ἔργον του, ἀφοῦ ἐπὶ τόσον καιρὸν δὲν ἔκαμαν τίποτε τῶν ἀναγνωστῶν αἱ μαγκούρες. . . .
Θῦμα τῆς . . . εἰρήνης, ὃ ἀγαπητὸν Παράρημα, ἀπέθανε τόσον θυμάτων τοῦ πολέμου, ἀφίνεις ἡμῖν αἰωνίαν μνήμην καὶ ἀνά-

μνησιν. Ὁ θάνατός σου, θάνατος σκληρὸς καὶ ὀδυνηρὸς, προὐκάλεσε τὸν θρήνον καὶ τὸν ὀδυρμὸν τῶν γονέων σου, ἀλλὰ καὶ τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἀγαλλίασιν καὶ τὴν ἠουχίαν καὶ τὴν γαλήνην τῶν λούστρων καὶ τῶν ἀναγνωστῶν σου, θυμάτων ὄλων τούτων τῆς βουλημίας τῶν γεννητόρων σου. Οὐδέμια δέησις, οὐδὲν ἰμημόσυνον δὲ δυνήθουν ἢ ἀνακουφίσουν τὴν ἀματολήν ψυχὴν σου, διὸ ἀναφωνοῦμεν· «Ὁ Θεὸς νὰ συγχωρήσῃ τοὺς γονεῖς σου καὶ νὰ κατατάξῃ αὐτοὺς ἐν σκηναῖς δικαίων».

Φερεκῦδος.

***

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὰ νεώτερα

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἐθνοφρουρῶν θὰ γίνῃ ἡ ἀπόλυσις τῶν ἐφεδρῶν, εἰς τρόπον ὥστε μέχρι τέλους Αὐγούστου νὰ συντελεσθῇ ἡ γενικὴ ἀποστράτευσις. Θὰ κρατηθοῦν οἱ ἀπαλλαγέντες καὶ αἱ ἡλικίαι 1913, 1912, 1911 καὶ 1910 διὰ τὴν φρούρησιν τῶν πόλεων καὶ τῶν νέων συνόρων. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπόλυσις τούτων δὲν θὰ βραδύνῃ, καθόσον ἐν τῇ μεταξὺ θὰ γίνωσι πολλαὶ κατατάξεις ἐν τῇ χωροφυλακῇ ἐκ τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Ἑλλάδος. — Οἱ Βασιλεῖς ἀπέρχονται εἰς Γερμανίαν. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος θὰ παραστῇ εἰς τὰ μεγάλα φθινοπωρινὰ γυμνάσια τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ, κληθεὶς ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. — Πολλὰ διαδόσεις ἐκυκλοφόρησαν κατ' αὐτὰς περὶ κρουσμάτων χολέρας καὶ πανώλους ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις, ἀλλ' εὐτυχῶς ἀπεδείχθησαν ἀνακριβεῖς. — Τὸ «Χαμηδιέ» κατέπλευσεν εἰς Σμύρνην, ὅπου ἐγένετο αὐτῷ θερμότητι ὑποδοχῇ ἐκ μέρους τῶν ὀθωμανῶν. Ἦδη ἀπέρχεται διὰ τὰ Στενά. — Ἦρχισεν ἡ ἀποστράτευσις ἐν Σερβίᾳ, Μαυροβουνίῳ καὶ Ρωμανίᾳ. Μόνον ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπικρατεῖ ἐπιφύλαξις εἰσέτι λόγῳ τῆς εἰσβολῆς τῶν Τούρκων ἐν Θράκῃ. — Ὁ ὀθωμανικὸς στρατὸς προχωρεῖ ὀλοέν. Τὰς πόλεις ἃς ἐγκαταλείπει ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς καταλαμβάνει ὁ Τουρκικὸς, ἐνῷ διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου ἔπρεπε νὰ καταλάβῃ ταύτας ἡ Βουλγαρία. Καὶ ἔμωσ σιωπᾶ ἡ Εὐρώπη, σιωποῦν καὶ οἱ ἐν τῇ Ρωμανικῇ πρωτεύουσῃ συμβληθέντες. Ἴδου πόσον ἀκριβῶς πληρῶνει ἡ Βουλγαρία τὴν ἀπιστίαν, τὴν ἀχαριστίαν καὶ τὴν βουλιμίαν τῆς πρὸς τοὺς συμμάχους αὐτῆς. — Λέγεται ὅτι ἡ Γαλλία ὠθεῖ τὴν Τουρκίαν. — Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνθήκη συναντᾷ μεγάλας δυσκολίας. — Λέγεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ προδῇ εἰς παραγγελίαν νέου ὀπλισμοῦ καὶ νέων πολεμικῶν σκαφῶν. — Θρυλλεῖται ὑπουργικὴ μεταβολή. Λέγεται ὅτι ἢ ἀντικατασταθῶσιν οἱ ὑπουργοὶ κ. Διομήδης διὰ τοῦ κ. Δεμερτζή καὶ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος διὰ τοῦ κ. Πλουμιδάκη. Τὸ μόνον βέβαιον εἶνε ὅτι παρητήθη ὁ κ. Κορομηλάς, ὅστις ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ κ. Πανᾶ. — Περὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους θὰ συγκληθῇ εἰδικὴ συνδιάσκεψις, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ λάβωσι μέρος ἀντιπρόσωποι ὄλων τῶν Ὀρθοδόξων Κρατῶν, ἧτις θὰ συντάξῃ ἴδιον πολιτεῦμα, δι' οὗ θὰ διοικηθῇ τὸ ἱερόν τοῦτο ὄρος. Θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν Ρωσσίας, Ἑλλάδος, Ρωμανίας, Σερβίας, Μαυροβουνίου καὶ Βουλγαρίας καὶ θὰ λάβῃ εὐρείαν αὐτονομίαν. — Ἡ παραίτησις τοῦ κ. Βενιζέλου διεψεύσθη. Εἰς μῦθος ἐπὶ πλέον.

***

Πανήγυρις Τήνου

Λαμπρὰ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὑπῆρξεν ἡ μεγάλη τῆς γείτονος νήσου πανελληνίως πανήγυρις. Χιλιάδες προσκυνητῶν ἀπὸ πάσης γῆς τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, δούλης καὶ ἐλευθέρης, ἐσπευσαν ἵνα προσκυνήσωσι τὴν θαυματουργὸν τῆς Θεοτόκου εἰκόνα, δοξάσωσι τὸν Θεὸν διὰ τὸν θρίαμβον τοῦ ἔθνους καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος. Ἡ ἐπιτευχθεῖσα εἰρήνη, ἡ προαγγελθεῖσα ἀποστράτευσις καὶ ἡ εὐνοία τοῦ καιροῦ, συνετέλεσαν ὥστε ἡ μεγάλη ἐθνικοθρησκευτικὴ αὕτη πανήγυρις νὰ προσλάβῃ χαρακτήρα δημοτελεῖ, γενομένου συναγεμίου ἐν Τήνῳ πάντων τῶν εὐλαδῶν τῆς Ἐκκλησίας πιστῶν καὶ τῶν θαυμαστῶν τῆς Μεγάλης Ἰδέας. Ἡ παρουσία ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ τοῦ Σεβ. ἡμῶν Ἐπισκόπου κ. Ἀθανασίου προσέδωκε μείζονα μεγαλοπρέπειαν καὶ λαμπρότητα. Ἡ Α. Π. ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐκήρυξε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ

ΜΟΝΟΝ Η ΕΠΙΓΡΑΦΗ

„ΟΣΡΑΜ“

ἔγγυαται διὰ τὴν γνησιότητα τῶν ἀθραύστον Συρματολαμπτήρων Ὀσράμ, ἡ ποιότητος τῶν ὁποίων ἀπολαβεῖ παγκοσμίον φήμης!

Ὅταν ἀγοράζετε λοιπὸν, προσέχετε πάντοτε νὰ λαμβάνητε τὸν γνήσιον συρματολαμπτήρα Ὀσράμ μετὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὕαλου ἐγκεκαυμένην ἐπιγραφὴν „ΟΣΡΑΜ“. Ὅλοι οἱ ἄλλοι λαμπτήρες δὲν εἶνε λαμπτήρες Ὀσράμ. — Γνήσιοι συρματολαμπτήρες Ὀσράμ οἰκονομοῦσιν 75% βέβαια, διαχέουσι λαμπρὸν, λευκὸν, κανονικὸν φῶς καὶ κέκτηνται σχεδὸν ἄθραυστον φωτόσυρμα.

— Ὑπάρχουσιν εἰς ὅλα τὰ ἠλεκτροτεχνικὰ καὶ παρόμοια καταστήματα ὡς καὶ εἰς τὸ Ἐργαστάσιον, ὡς καὶ εἰς τὰ καταστήματα ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως. — Ἐταιρεία Ἄδουερ ἐν Βερολίνῳ.

εἰς τὰ πλήθη τῶν προσκυνητῶν, ἀλλ' ἐποιήσατο συγχρόνως καὶ ἐθνικὴν κατήχησιν, τονίσασα τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ ἀποδώσασα δόξαν, τιμὴν καὶ χάριτας τῷ Ὑψίστῳ, ὅστις ἔδωκεν ἡμῖν τὴν νίκην, τὸν θρίαμβον, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ποθητὴν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τῇ Πολιτείᾳ καὶ τῇ Κοινωνίᾳ εἰρήνην. Οὕτω καὶ ἄλλιν ὁ πατριώτης Ἱεράρχης ἐσκόρπισε τὴν ἐθνικὴν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν, τοὺς πάντας συγκινησας διὰ τῶν γοητευτικῶν καὶ ἐνθουσιωδῶν αὐτοῦ λόγων. Εἰς τὴν πανήγυριν παρέστη στρατὸς καὶ μουσικὴ, κατέπλευσαν δὲ ἐν Τήνῳ ἐπὶ τούτῳ πολεμικὰ σκάφη, ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν ὁποίων ἐνεθουσιάσθησαν τὰ πλήθη, ἀναμνησθέντα τοὺς θριάμβους τοῦ ἡμετέρου στόλου καὶ τὴν κατατρόπωσιν τῆς Τουρκικῆς ἀρμάδας.

***

Αἰχμαλῶτοι ἐν Σύρῳ

Διὰ τοῦ σήμερον τὴν πρωτὰν καταπλεύσαντος ἀτμοπλοίου τῆς γραμμῆς «Ἐρμούπολις» τῆς «Κυκλαδικῆς Ἀτμοπλοίας» μετεφέρθησαν ἐκ Λουτρακίου διὰ Πειραιῶς 70 Τούρκοι ἀξιωματικοί, ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι, αἰχμαλῶτοι τῆς φρουρᾶς τοῦ Μπιζανίου, ὀφτινες καὶ διενεμήθησαν εἰς τὰ διάφορα ἑνοδοχεῖα τῆς πόλεως. Μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων εἶνε καὶ εἰς Πασσάς.

***

Βροχὴ

Τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐνέσκηψε θύελλα μετὰ βροντῶν, ἀστραπῶν καὶ κεραυνῶν, βροχὴ δὲ ραγδαϊστάτη καὶ συνεχῆς περιέλουσεν ὅλην τὴν νήσον, ὠφέλησε τὴν γεωργίαν καὶ ἐκαθάρισε τὴν πόλιν, ἀφοῦ παρέσυρεν εἰς τὴν θάλασσαν πᾶσαν ἀκαθαρσίαν, ἧτις ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ φυλάσσεται παρὰ ἰδιωτῶν καὶ ἄλλων ἀρμοδίων καὶ ὑπευθύνων. Τὸ ἀτύχημα ἦτο ὅτι ἦτο περιφραγμένη πᾶσα ὑπόνομος, λόγῳ τῆς ἀποδιομένης ἐξ αὐτῶν δυσωμίας, καὶ τούτου ἔνεκεν δὲν ἐκαθαρίσθησαν αὐταὶ ὡς ἦτο ἀναγκαῖον. Ἡ βροχὴ αὕτη συνετέλεσεν, ὥστε ὁ καιρὸς νὰ μεταβληθῇ ἀμέσως καὶ νὰ ἔχωμεν χθὲς καὶ σήμερον ἀρκετὴν ὑγρασίαν.

***

Ἑορτὴ Κοιμήσεως

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἦγε τὴν πανήγυριν αὐτοῦ ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει φερώνυμος ἱερός ναός. Ἡ ἑορτὴ διεξήχθη μετὰ πολλῆς λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπειᾶς καὶ ἐν συρροῇ κόσμου φιλεόρτων πανηγυριστῶν. Ἀφ' ἑσπέρας ἐψάλη Μέγας Ἐσπερινὸς μετὰ παρακλήσεως, τὴν νύκτα δὲ ἐφωταγωγήθη πλουσιώτατα καὶ καλλιτεχνικώτατα ὁ ναός διὰ πληθώρας ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων. Ἀλλὰ καὶ ὁ σημαιοστολισμὸς καὶ ἡ ἐν γένει διακόσμησις τοῦ ναοῦ ἐγένετο τελεία χάρις εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν μέρι-

μναν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον εἰργάσθη μετ' ὄσης ἡδύνατο δραστηριότητος, ὅπως ἡ ἑορτὴ αὕτη διεξαχθῇ ὅσον τὸ δυνατόν ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον. Ἐπὶ τούτῳ τὸ «Βῆμα» συγχαίρει ἀπὸ καρδίας τοὺς κ. κ. Ἐπιτρόπους, εὐχόμενον αὐτοῖς «καὶ τοῦ χρόνου».

***

Δικαστικαὶ μεταβολαὶ

Παρητήθησαν οἱ συμπολιταὶ Δικασταὶ κ. κ. Δημ. Νικολάρας, τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, καὶ Φ. Τσιροπινᾶς, Εἰρηνοδίκης Σκύρου. Μετετέθησαν ἐναλλάξ οἱ Γραμματεῖς τῶν Πρωτοδικῶν Σύρου κ. Π. Παρασκευόπουλος καὶ Ἡλείας κ. Ἄνδρ. Φουστάνος. Ἐπαύθη ὁ Ἐιρηνοδίκης Ἰου Γ. Τσάκωνας.

Τὸ «Βῆμα» ἐκφράζει τὴν χαρὰν αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπαναφορὰν ἐνταῦθα τοῦ κ. Φουστάνου ὡς Γραμματέως τῶν παρ' ἡμῖν Πρωτοδικῶν, ἀνδρὸς φιλέργου καὶ φιλοπόνου, διακριθέντος ἄλλοτε ἐν τῇ θέσει ταύτῃ καὶ ἀπολαύοντος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐκτιμήσεως συμπάσης τῆς ἡμετέρας κοινωνίας.

***

Νέα σύνθεσις τοῦ στρατοῦ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Βασιλέως, ὁ στρατὸς διαιρεῖται εἰς ἕξ μεγάλα σώματα μετ' ἑδρας τὰς Ἀθήνας, τὴν Λάρισσαν, τὰ Ἰωάννινα, τὴν Θεσσαλονίκην, τὰς Σέρρας, τὴν Κοζάνην. Ὁσαύτως ὀρίζονται ὡς ἑδραὶ Μεραρχιῶν ἡ Βέρροια, τὸ Κιλκίς, ἡ Κορυτσᾶ καὶ τὸ Μεσολόγγιον. Ὡς ἑδρα τῶν συνταγμάτων τοῦ Ἴππικοῦ ὀρίζονται αἱ Σέρραι. Συνιστῶνται Τάγματα τηλεγραφητῶν καὶ γεφυροποιῶν, καὶ λόχοι ἀεροπόρων καὶ σωφῆρ μετ' ἑδραν τὴν Θεσσαλονίκην. Ἡ αὕτη πόλις ὀρίζεται ὡς ἑδρα τοῦ Μηχανικοῦ Συντάγματος.

*****

ΔΗΛΩΣΙΣ

Αἱ θείαι τοῦ ἐν Ἄνω Σύρῳ ἀποδιώσαντος Γεωργίου Λουκᾶ Βουτσίνου δηλοῦσιν, ὅτι θὰ ἐπιδιώξωσι τὰ κληρονομικὰ αὐτῶν δικαιώματα ἐπὶ τῆς καταληφθείσης περιουσίας αὐτοῦ, ἐπομένως συνιστῶσι πᾶσαν ἐπιφύλαξιν εἰς τοὺς παρουσιασθέντας ἢ παρουσιασθησομένους ἀγοραστὰς τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς χωρίοις Πάγος καὶ Παρακοπῇ τῆς Σύρου κτημάτων τοῦ θανόντος ἀνεψιοῦ των.

Ἐν Τήνῳ, 14)27 Αὐγούστου 1913.

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ "ΒΗΜΑΤΟΣ,"

Ο ΠΝΙΓΕΙΣ ΒΑΒΟΛΕΝ

Ἦτο ἀποφασισμένον, τὸ ἐσπέρας τῆς ἡμέρας ἐκείνης θὰ ἐρρίπτετο εἰς τὸν ποταμὸν νὰ πνιγῇ.

Καταναλώσας τὸ σιγάρον, ὑπερ ἐκάπνιζεν ἔρριψε τὰ ἀπανθροκωθέντα ὑπολείμματά του χαμὰ καὶ, ἀπορρίπτων τὰ κλινοσκεπάσματά του, ἠνωρθώθη ἐπὶ τῆς κλίνης του καὶ ἤνοιξε τὸν φεγγίτην τοῦ ὑπερώου του. Θεέ! τι ἥλιος! Ἐγώπιόν του οἱ Παριῖοι ἀνέθροσκον κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν μὲ τὰς ἐκ ψευδαργύρου, σχιστολίθου καὶ κεράμων στέγας των, μὲ τὰς μυριάδας τῶν καπνοδόγων, τῶν ὑφούντων πρὸς τὸ κυανοῦ τοῦ οὐρανοῦ τοὺς σιδηροὺς σκελετοὺς των ἢ τὰς κεραμίνας κορυφὰς των, ὡς τὸσας κεφαλὰς ἐξεμούσας κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀπειλὰς, βλασφημίας, ὕβρεις, ἀναθέματα, τὴν συνήθη γλώσσαν τῶν δυστυχῶν οἷτινες ὑφίστανται τὸ μαρτύριόν των εἰς τοὺς Παριῖους.

Ἐξετείνετο πρὸ αὐτοῦ ἡ πόλις ἐκείνη, ἦτις τὸν κατέπιεν, ὁ Λεβιάθαν ἐκείνος, ὅστις κατεβρόχθισεν αὐτὸν κατὰ τὴν διάβασίν του, τὸ βάρβαρον ἐν ᾧ ἀπωλέσθησαν ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἡ νεότης καὶ τὰ ὄνειρά του. Τὰ χρυσᾶ του ὄνειρα.

— Δυστυχῆς αὐτός.

Τοὺς ἀγκῶνας ἔχων ἐστηριγμένους ἐπὶ τοῦ ψευδαργύρου τῆς ἐπικλινοῦς στέγης, τὴν κεφαλὴν στηριζομένην εἰς τὸ κοῖλον τῶν χειρῶν, ὧν οἱ δάκτυλοι ἐξετείνοντο μέρει τῶν προεχόντων μῆλων τῶν παρειῶν, ἐβύθιζε τὸ βλέμμα ἐν τῷ ὠκεανῷ ἐκείνῳ τῶν ἀνίσου ὕψους στεγῶν αἷτινες ὠμοίχζον τὰ ἀνίσου ὕψους κύματα τρικυμιώδους θαλάσσης.

II

Ἀφίκετο εἰς Παριῖους πρὸ ἐνὸς σχεδὸν ἔτους. Πρὸ ἔτους! Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὁ βίος του κατέστη διηνεκῆς πάλη καὶ ἡ καρδιά του δικαίως ἤμυασεν. Ἀντραφείς ὑπὸ τῆς μητρὸς του, λαμπρῆς γυναικὸς, χήρκα ἱατροῦ τῆς Κυσσέ, μὲ ἰδέας ἐλευθεροφροσύνης καὶ εὐθύτητος, κεκτῆμενος εἰς τὸν ὑψίστον βαθμὸν τὸ αἰθθημα τοῦ καλοῦ καὶ τὴν λατρείαν τοῦ ἀληθοῦς, ἀπεστάλη εἰς ἡλικίαν δώδεκα ἐτῶν εἰς τὸ λύκειον τῆς Μουλέν. Εἰς ἡλικίαν δέκα πέντε ἐτῶν ἦτο ὁ ἥρωϊς τῶν γενικῶν διαγωνισμῶν καὶ πλειστάκις παρεκλήθη σεν εἰς τὰ γεύματα τοῦ Ἐπάργου, τοῦ ὅ ὑπερ ἀπετέλει τὴν ὑψίστην ἀμοιβὴν εἰς τοιαύτας περιστάσεις.

Ἡμέραν τινα, ἦτο ἡ προτεραία τοῦ διαγωνισμοῦ δι' οὗ ἐκλείετο τὸ τελευταῖον ἔτος τῶν σπουδῶν—αἷτινες ὑπῆρξαν στάδιον διηνεκῶν ἐπιτυχιῶν—ἡ ὑπηρετρία των, ἡ γηροκία Μπαγαρίτα, ἀγχθὴ γυνή, γηράσασα, ἐκνεκρωθεῖσα, ἐκνευροθεῖσα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς οἰκογενείας του, ἦλθε σπεύδουσα νὰ τὸν ζητήσῃ ἐκ μέρους τῆς «Κυρίκι» ἣτις ἀπέθνησκε. Ἀπέθνησκε! Ἐκείνη, ἡ μήτηρ του! Ἡ καρδιά του ἐπάγωσε, κρύος ἰδρῶς περιέλουσεν αὐτὸν ὀλόκληρον. Ἡ μήτηρ του! Χωρὶς νὰ σκεφθῇ τὸ πικραμικρὸν, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ κανένα ἀνεχώρησε.

Διήνυσε ταχέως τὴν ὁδὸν κατὰ τὸ ἡμισυ πεζὸς καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἡμισυ ἐπιχωρῶμενος, ἐσθασεν ἐκνεκρωμένους, ἐξουθενωμένους, παρκαφρονῶν ἐκ θλίψεως.

"Α! μητέρα μου, μητέρα μου, μητέρα μου!... Ἐπειτα ἔπεσε λειπρόθυμος πρὸ τῆς κλίνης. . . Ὅταν συνῆλθεν εἰς ἑαυτὸν ἡ μήτηρ του ἦτο νεκρά! Νεκρά!!

III

Ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρας ἡ γηροκία Μπαγαρίτα τὸν διημιρσιθῆτησε πρὸς τὸν θάνατον, μεθ' οὗ ἡ ὑγεία κατῆσχυσε καὶ ταχέως ἀπηλλάγη τοῦ πυρετοῦ. Πόσον τῷ ἐφαίνετο μελοχολικός ὁ πτωχὸς οἰκίσκος του, ἔλομον τὰ σιωπηλὰ ὕδατα τοῦ Σισῶν Ὀἶνον κενόν! Ὅνειροπόλοι μέλλον εὐδαίμων, μακρὰ ἔτη ἐργασίας πλησίον τῆς μητρὸς του, εἶτα βραδυτέρον τὴν οἰκογένειαν ἀύξανομένην, ἀναλόγως τοῦ εὐ εἶναι, διαρκῆς περὶ τὴν μάμμην κίνησις ροδόχρῶν καὶ δροσερῶν προσώπων, χουσίζοντες κατπαράκτα μεταξίνων κομῶν, πίπτοντες ἐπὶ χριτωμένων ὤμων καὶ ἀργυρόχρῳ φλυαρία τέκνων.

Ὁ θάνατος, ὁ θάνατος οὗτος βρυκόλαξ, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν των καὶ ἐξέλεξε τὸ θυμὰ του. Διὰ τί νὰ μὴ ἐκλέξῃ αὐτόν; Θὰ ὑπέφερον ὀλιγώτερον!

Ἡ ὑπηρετρία ἀπῆλθε νὰ εὕρῃ τοὺς κυρίους τῆς εἰς τὰ πέραν τοῦ τάφου. Ἦτο πλέον μόνος, ἐξεκαθάρισε τὴν περιουσίαν του, μετέβλε τὰ πάντα εἰς μετρητὰ, ἐπόλιπε τὸν οἰκίσκον, τὴν ἐστίαν ταύτην τῶν ἀναμνήσεων, διότι εἰς αὐτὸν ἐγεννήθη ὁ πατήρ του, εἰς αὐτὸν ἀπέθανεν ἡ μήτηρ του, καὶ ἀνεχώρησε διὰ τοὺς Παριῖους.

Τοὺς Παριῖους, αὐτοὺς τοὺς Παριῖους οἷτινες ἐξετείνοντο ἐνώπιον του, τοὺς Παριῖους ὅπου, ῥάκος πρὸς ῥάκος, λεπτόν πρὸς λεπτόν, διεσκορπίσθησαν ἡ καρδία καὶ ἡ περιουσία του εἰς ἔρωτας καὶ φιλίας ψευδεῖς. Ἐρρίφθη εἰς τὸν ἔρωτα, ἵνα λησμονήσῃ τὰς πικρίας τοῦ βίου ἐζήτησε τὴν φιλίαν ἵνα λησμονήσῃ τὸν ἔρωτα. Ἄλλ' εἰς τοὺς Παριῖους αὐτοὺς οὐδὲν, οὐδὲν, οὐδὲν τὸ ἀληθές. Ἐργάτης κατηνάλωσεν ἡμέρας ὀλοκλήρους, νύκτας μετὰ νύκτας καὶ μῆνας μετὰ μῆνας τείνων πρὸς ἓν τέρας, ἀλλὰ τὴν παρκαμωμένην τῶν ἐξετάσεων του εἶχεν ἀνάγκην πέντε φράγκων, ἵνα ἐγγραφῇ ὅπως λάβῃ σειράν. Οὐδεὶς ὅμως τῶν φίλων του, οὐδεὶς τῶν ὄσων εἶχεν ὑποχρεώση καὶ πρὸς οὐ ἐξέθηκε τὴν δυστυχίαν του, οὐδεὶς τῷ ἐδάνεισε τὰ πέντε φράγκα ἢ ἐσκέπηεν νὰ ἐνεχυρίσῃ τὸ ὁρολόγιόν του διὰ τὸν οὐδὲν ἔχοντα.

— Ἴδου ὁ ἀνθρωπισμὸς!

Ἐρκατῆς, ὦ! μὰ ἦτο νὰ γελᾷ κανεὶς, διότι αὐτός, ὅστις ἐγνωρίζε τόσον καλῶς τὰς ἐπιτηδεύσεις τῆς καρδίας, ὁ γνωρίζων τὰ μυχαίτατα τῆς ψυχῆς, αὐτός, ὅστις θεώρει τὴν γυναικῆ, οὐχὶ ὡς ἐπιπλὸν ἢ ὡς ὄργανον ἡδονῶν, ἀλλ' ὡς σύντροφον φιλίας καὶ ἔρωτος: διὰ τὴν διέλευσιν τῶν στενωπῶν τῆς δυστυχίας—ὅπου ἡ εὐδαίμονία ἐνίστη εἶναι πολλῶ μείζων ἢ ἀλλοθι ποῦ—αὐτὸς ἐνεπαίχθη ὡς υἱὸς ἐκτομμυριούρου ἢ πλουτίζοντος ὀψοπώλου!

Πολλάκις ἤρχισε τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἐγωῖσμοῦ μὲ τὴν ἐπικραλίδα Ἐγὼ καὶ ἔστη μετὰ τὴν σιωπηλὴν ταύτην ἐπιφώνησιν, ἣτις περιέλαει τὴν ἰδέαν του καὶ σαρκεῖν ἄλλων αἰμακτωρῶν ἀληθειῶν. Ἀλλὰ τὸ ἐγὼ εἶχεν ἀνάγκην τῶν ἄλλων. Πτωχός, ὡς ἡ τιμιότης, ἔδει νὰ κερδίξῃ τὸν ἄρτον του, ἵνα δύναται νὰ κραυγάζῃ ἐγὼ ἐλευθέρως μετὰ τῶν ἀθρώπων!

Διέτρεξε τοὺς Παριῖους ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον Μάταικι προσπάθειαι. Ἐσπέρων τινα ἐπνεῆσθη εἰς τὸ δομάτιόν του μᾶλλον τοῦ συνήθους εὐθυμοῦ, τὸ πρόσωπον ὀλιγώτερον σκυθρωπόν. Κατέληξεν εἰς μίαν ἀπόφασιν. Τὴν ἐπιούσαν θὰ μετέβκινεν εἰς συνάντησιν τῆς μητρὸς του.

IV

Τὸ ἀπεφάσισεν ὀριστικῶς ἀμετακλήτως, τὸ ἐσπέρως ἐκείνο θὰ ἐπνίγετο, ριπτόμενος εἰς τὸν ποταμὸν.

Ἐντὸς μικροῦ, ἐτακτοποιήσε τὸ ἐνδιχίτημά του. Τῶν ἐγγράφων του, τὰ μὲν ἀνωφελεῖ ἐκαυσε, τὰ δὲ βεβαιώοντα τὴν παυτότητά του ἔθεσεν εἰς τὸ θυλάκιόν του. Νὰ ἔρχετο πρὸς τινα; Ἄλλὰ πρὸς τί; Ὁ κόσμος ἐκλαμβάνει ἀνόητον τὸν ἄνθρωπον ὅστις αὐτοκτονεῖ, ἐνῶ εἰς Παριῖους ὑπάρχουσι ἀπειρία μέσων δι' ὧν ζῆ τις τιμώμενος ἀπὸ τοὺς περὶ αὐτόν. Ἄλλὰ ποῖα εἶναι αὐτὰ τὰ μέσα; Λόγια καὶ αἰωνίως λόγια.

Ἡ ἡμέρα διῆλθε σχεδὸν εὐθυμοῦ, διότι ἦτο ἡ ταχθεῖσα ἐπιούσα. Διέτρεξε τὸ ὕστατον τὸ Λουζεμβούργον, τὸν ἀγκρητὸν του κῆπον, καθεσθεῖς δὲ ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς κρήνης τῶν Μεδικῶν ἤρξατο ἀναπολῶν τὴν προσεχῆ εὐδαίμονίαν τῆς αἰωνιότητος μὲ τὸ πνεῦμα του βαυκαλιζόμενον, βυθισθὲν σχεδὸν εἰς ὕπνον ἀπο τὸν ἡδὺν τοῦ ὕδατος τῆς κρήνης ταύτης ψήφρον, πρόδρομον τῆς μελλούσης εὐδαίμονίας.

(ἀκολουθεῖ)

ΚΑΦΦΕΝΕΙΟΝ ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟΝ»

Νικολάου Δ. Ρούσσου,

παρὰ τῆ πλατεία Μισούλη κάτωθεν οἰκίας Καλοκορέσει.

Ἰλιὰ ἐν γένει πρώτης ποιότητος ὕδωρ διαρκῶς παγομένον, καθαριώτης ἐκτακτος, ὑψηρῆσι προθυμοτάτη. Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ.

Θέλετε Ἄρτον Καθαρόν ἐν Συμφυδαλίῳ καλῶς ἐψημένον καὶ εὐγευστον;

ΖΗΤΗΣΑΤΕ αὐτὸν ἀπὸ τὸ παλαιὸν Ἄρτοποιεῖον τοῦ κ. Γ. Ἀργουδέλη κείμενον παρὰ τὰ Καθειλοποιεῖα εἰς τὴν ὁδὸν Ποσειδωνίας καὶ ὄπισθεν τοῦ οἰνοπωλείου Περαιτικοῦ.

Τελείως ἀνακαινισθέντος παρὰ τοῦ κ.

ΜΙΧΑΗΛ ΦΡΑΝΤΖΕΔΑΚΗ

καὶ ὑφ' ὅσας τὰς ἐπόψεις τῆς ἀρτοποιίας τακτοποιηθέντος, ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἐκτὸς δὲ τοῦ ἐν αὐτῷ κατασκευαζομένου

ΕΚΚΛΕΚΤΟΥ ἌΡΤΟΥ

θὰ κατασκευάζεται καὶ ὁ Γερμανικὸς τοιοῦτος (Μπύρας), καὶ ὁ Μέλας ἄρτος (σιταρίσιος).

ΜΕΓΑ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΝ ΚΑΦΦΕΚΟΠΤΕΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΦΦΕΠΩΛΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΚΟΝΤΙΖΑ ΕΝ ΣΥΡΩ.

(Παρὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμού, παραπλευρῶς τοῦ Καταστήματος Δ. Μάνθου καὶ ἀπέναντι τοῦ Καφενείου Δ. Γρυκάρη).

Φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σεβ. Κοινοῦ Ἐρμουπόλεως καὶ Σύρου ὅτι μετέφερα τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ παραπλευρῶς τοῦ ὀλοπωλείου Ἀρανίτη εὐρισκόμενον Καφεκοπτεῖον μου εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμού, πλουτίσας τοῦτο δι' ὅσων νέων Μηχανισμῶν κοπῆς Καφέ, Ἀμερικανικοῦ συστήματος. Κόπτεται δὲ ἐν αὐτῷ Καφές πρὸς 10 λεπτὰ κατ' ὄκταν.

Πωλοῦνται: Καφές καρβουναλεσμένος γνήσιος Μόκας πρὸς Δρ. 5.60, Κεϋλάνης, Ρίου καὶ Σάντου 4,80. Κακάο καὶ Σοκολάται εἰς κόνιν πλάκας καὶ κυτίαι. Τεῖα διάφορα, Μπισκοτάκια διάφορα Ἐργαστασίων, Καραμέλαι γεμισταὶ καὶ μὴ. Καρποί διάφοροι μὲ φλοιὸν καὶ ἀνευ φλοιοῦ, ἦτοι: Φιστίκι, Ἀμύγδαλον, Φουντούκι, Κουκουράρι κλπ. Κομφέτα διὰ Γάμους Σουμάδες, Φραμπουάζ, Μπουπονιέ:ες.

Ἐπίσης διάφορα ποοῖοντα Χίου καὶ Ἄνδρου ἦτοι Γλυκὰ διάφορα, Μαστίχη, Ἀνθόνερον καὶ Ροδόσταμον.

Πρὸς τούτοις ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται εἰς μεγάλην ποσότητα καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, ἅπαντα τὰ ἀποικιακά, ἦτοι Καφέδες, Ζακχαρεῖς Ὄρυζα κλπ.

ΚΑΠΝΑ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΡΟΥ

Εὐρυθέντος τοῦ νέου Καταστήματός μου, κατήρτισα καὶ τμήμα Καπνοπωλείου πωλῶν Καπνὰ καὶ Σιγαρέττα τῶν μεγαλειτέρων ἐργαστασίων Ἀθηνῶν Γιαννουκάκη, Βάρκα καὶ Ἀδελφῶν Πέρση καὶ τῶν καλλιτέρων ἐν Σύρῳ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΠΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Πωλοῦνται Σκελετὰ διαλυθέντος Ἐμπορικοῦ Καταστήματος καθῶς, καὶ ξυλείας, ἦτοι τάβλες, καθρόνια, ὀλοπίνακες κλπ. ἅπαντα εἰς καλὴν κατάστασιν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἐμπόρῳ κ. Εὐαγγέλῳ Βογαζιανῷ.

Ἐνοικιάζονται παρὰ τῷ κ. Ἰμμ. Κ. Βαφίᾳ δικηγόρῳ 1) ἡ μεγάλη οἰκία ἐν Δελαγράτζια μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπιπλῶν καὶ τοῦ κήπου τῆς, καὶ 2) ἡ ἐν τῇ παρόδῳ τῆς ὁδοῦ Ἐλ. Βενιζέλου ἀποθήκη ἐν ἣ τῶς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Ν. Τόζου, ἀμφοτέραι τῶν ἰδιοκτητῶν κ. κ. Κληρονόμων Εὐστ. Κεχαγιᾶ.